

ת"פ 73741/12/18 - מדינת ישראל נגד עופר כהן,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 18-12-73741 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק

המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשם: עופר כהן,

גזר דין - מותר בפרסום

רקע ותמצית השתלשלות ההליך

1. ביום 14.4.2022 הורשע הנאשם, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות אי-נקיטת אמצעי זהירות בחיה, 338(א)(6) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק; חוק העונשין).

2. עובדות המקרה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין; האמור בה הוא חלק בלתי-נפרד מגזר הדין.

3. בתמצית ייאמר, כי בתקופה הרלבנטית, התגוררו שי (להלן: המתלוונת) ובן זוגה דاز, א.א (להלן: א' או בן הזוג) בשכנות לנאים. עובר ליום 22.6.2018 החזיק הנאשם לכלה מסוג פיטבול טרייר, גזע המוגדר כמסוכן על פי החוק להסדרת הפיוק על כלבים, התשס"ג - 2002 (להלן, בהתאם: הכלבה או כלבת הנאשם; חוק הפיקוח), וזאת ללא רישון. ביום 22.6.2018, סמוך לשעה 18:50, הגיעו המתלוונת לביתה, ולאחר שפתחה את שער הבניין של המתחם, בו הוצב משטח עץ - deck - המוביל לשער ביתה, התנפלה הכלבה על המתלוונת ונשכה אותה ברגליה ורק לאחר דקנות ארכות ומאבק בה, עלה בידי המתלוונת להימלט. למצלוננת נגרמו פציעות משמעותיות בדמות חתכים רבים על פני שתי שוקיות ובכפות רגלייה. היא פונתה לטיפול רפואי בבית החולים, בו שהתה עשרים ושלושה ימים, עברה שני ניתוחים בהרדיםמה כללית, טיפולים רבים, לרבות השתלת שתלי עור.

4. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם היה מודע, בפועל, לסכנה הנשקפת מהכלבה לציבור בכלל ולמתלוונת ולבן זוגה בפרט, גם נוכח התנהלותה הטעוקפנית בעבר, בריחתה והמלטה גוריה בסמוך לאירוע. קבעתי עד כי הנאשם התרשל בכך שלא החזיק הכלבה בתנאים שיש להם לאין, או להפחית ממשית את הסיכון - העצום - שנשקל ממנה, לרבות השמדה במתחם מגודר, קשירתו ברצועה והשמה זם על לועה.

5. טיעוני הצדדים לעונש נשמעו ביום 23.5.2022.

6. **המתלוונת** שבה לאולם בית המשפט ולאחר שڌית הטעות ההגנה להשמעתה, העידה לעניין נזקיה.

עמוד 1

7. **בא-כח המאשימה** הפניה לחומרת האירוע ולנזק הרב שנגרם למתלוונת של מחדלי הנאשם, על אף מודיעתו לסכנה שנש��פה מכלቤתו, נזק המשתקף בראיות שהוגשו לבית המשפט.

8. על רקע האמור טענה כי מתחם העונש ההולם נع בין מספר חדש מסר שירותו בדרך של עבודות שירות ועד לשנת מסר בפועל, כאשר את הנאשם, שלא נטל אחריות על מעשי ואף טען לאשחת המתלוונת, על אף העדרו של רישום פלילי, יש למקם במרכזו של המתחם. לפיקר עתרה המאשימה להשתת עונש שלא יפחט מ-7 חדש מסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לרבות מסר מותנה, קנס ופיצוי ממשמעות למתלוונת.

9. **בא-כח הנאשם** טען כי הנאשם, כבן 53 שנים היום, הוא אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, לרבות תיקים פתוחים, שירותי שירות צבאי מלא ובשנים האחרונות "לא ספר עליי מזלו", והוא סובל מבעיות רפואיות וככלכליות משמעותיות, שהובילו לכך ש"ח' בדוחק עצום". עוד ציין כי מרשו פעיל לסיע למתלוונת מיד לאחר האירוע, דאג להibi את צערו על שהתרחש והdagיש כי מעולם לא כיוון את האשמה למתלוונת, על אף העלאת טענה במסגרת עדות לפיה ננשכה על ידי כלבתה שלה.

10. אשר לעצם האירוע, טען, כי אין להתמקד בטיב הפציעות "הגראפיות" שנגרמו למתלוונת, שכן אין מדובר בעבירות תוצאה ורשלנות הנאשם עשויה הייתה להביא לפציעות קלות יותר.

11. ב"כ הנאשם אף ביקש כי ינתן ביטוי למחדלי החקירה במסגרת שkeit עונשו של הנאשם ולעובדה כי חלק מטענות הנאשם, בנוגע לרשון הכלבה ושאלת עיקורה, התקבלו במסגרת הכרעת הדין.

12. ההגנה עתרה לקביעת מתחם הנע בין מסר מותנה לבין מספר חדש מסר שירות בעבודות שירות, ולמיומו של הנאשם בתחום מתחמי זה.

13. **ה הנאשם**, בדבריו האחרונים ציין כי הוא מצטרע מאוד על הנזק שנגרם למתלוונת ועל התוצאה שקרה.

14. הדיון נדחה ליום 20.7.2022 קבלת עמדת הממונה על עבודות השירות.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם - שיקולים

15. על פי הוראות סעיף 40(א) לחוק, טרם גזרת העונש יש לקבוע, בגין כל אחד מהאירועים שבכתב האישום, מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע בתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך זה, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

16. בעניינינו, על אף כי התרשלות הנאשם נפרשה על פני תקופה, החל מעת שהחל להחזיק בכלבה, מס' 4910/13 חדשים עבר לאירוע הפגיעה, נכון סמיכות הזמן והמקום, ועל פי מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ נ' מדינת ישראל (29.10.2014) מדובר באירוע אחד.

17. הערלים החברתיים שנפגעו, נוגעים לצורך לודא את שלמות הגוף, ביטחונו האישי של הפרט ויכולתו להתהלך, במרחב הציבורי והפרטני כאחד, ללא חשש. מידת הפגיעה בערלים המוגנים היא משמעותית ביותר, ומצויה ברף הגבהתם, נכון סמיכות האירוע למקום מגורי המתלוונת ובעיקר - נכון נזקיה הניכרים, גופניים ונפשיים כאחד.

18. סעיף 40ט(א) לחוק קובע כי על בית המשפט להתחשב בקביעת העונש ההולם, בנסיבות ביצוע העבירה, מקרים ונסיבות אחד, הקשורות ביצוע העבירה "כל שסביר שהן משפיעות... על אשמו של הנאשם".

19. כמובן: אין מדובר באירוע "מתוכנן" (סעיף 40(א)(1) לחוק). התרשםתי שהנאשם מצר על סבלת של המתלוונת וברור, כי אם ניתן היה, היה מшиб הגלגל לאחר. כפי שציינתי בהכרעת הדיון, הנאשם היה מודע, פוטטיבית, לסכנה הנש��ת מהכלבה. אין מדובר באדם שהתרשל בנסיבות אמצעי זיהירות, עקב סכנה אומהה היה עליו לצפות, אלא צפה בפועל סכנה כאמור (פסקה 105 להכרעת הדיון). דרגת ההתרשלות באין-נקיטת אמצעים שהיה בהם כדי למנוע את הסכנה - גבוהה גם כן, ומורכבת מספר לא מבוטל של אלמנטים, כאלה המצויים במוגל החיצוני, כגון: אספקת תנאי מחיה הולמים לכלבה ולגוריה, וכאליה, שיש באין-נקיטתם קשר הדוק לנזק שנגרם בפועל: עצם השמטה בחצר אותו נהגה המתלוונת, כמו גם א' לחצות מדויים, אי כבילהה ברצואה ואי-הנחת זם על לוועה. כל אחד ממשיעים אלה היה בו על מנת למנוע את האסון שהתרges על המתלוונת.

20. הנזק שנגרם למתלוונת עצום בהיקפו ועד היום היא מתמודדת עם תוצאות התקיפה האכזרית אותה חוותה; היא אינה עוד האדם שהיתה, וצלקותיה, הנפשיות והגופניות, ניכרות ומכוורות לב. במהלך האירוע הייתה שריריה המתלוונת באימה מצמיה וכפי שציינתי בהכרעת הדיון רק בשל תושייה ואומץ ליבה הצליחה להיחילז לאחר דקות ארוכות מללעות הכלבה. אכן, כפי שטען הסגנו, הנזק שנגרם כתוצאה מפגיעה חיהינו אחד מיסודות העבירה הנדרשים להוכחה, ולשם הרשעה די בקביעה כי לא ננקטו אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת. ואולם, התמסחותו של הסיכון, ובפרט באופן קשה כל כך, כבעיניינו, נשקלת בעת בחינת נסיבות ביצוע העבירה (סעיף 40(א)(3) לחוק). יש לש考 את הנזק שהוא עשוי להיגרם (סעיף 40(א)(4) וכפי שציינתי לעיל, נשכות הכלבה פסקו רק בשל כך שהמתלוונת, כאמור באמצעות רעל, הצליחה, לבסוף, לקשר ולהימלט בשארות כוחותיה. ללא הינה פועלת כך, נזקה היו עלולים להיות חמורים אף יותר.

21. משקל מצומצם מאד, ינתן לקביעה לפיה לא עלה בידי המאשימה להצביע כי הנאשם לא קיבל אישור הווטרינר הירוני לא-יעקורה של הכלבה ולא-חיסונה, החל מיום 8.6.2019 ועד למועד האירוע עצמו - 22.6.2018 (ראו פסקה 159 להכרעת הדיון). מדובר בתקופה קצרה יחסית בהינתן העובדה כי הכלבה הוחזקה על ידי הנאשם חמישה חודשים, כאמור באמצעות רעל, הצליחה, לבסוף, לקשר ולהימלט בשארות כוחותיה. לולא הינה עובdot שירות, נזקה היו מושא כתוב האישום.

22. אשר למדיניות הענישה, עיון בפסקת בית המשפט העלה כי מנעד הענישה נע בין מאסר מוותנה לבין העונש שנגזר על הנאים,חויבו בפיזי, בסכומים שונים, בקרבן העבירה.

23. הצדדים הציגו פסיקה לתמיכה בטיעוניהם בהקשר טוויח הענישה. יער, כי ככל, מפסקה זו עולה כי מצד השלישי שוגר על הנאים,Choivo Befizi, בסכומים שונים, בקרבן העבירה.

24. המאשימה הפניה ל-ת"פ (שלום כ"ס) 2919/01 **מדינת ישראל נ' עוז סיני** (30.12.2002) בו נגזו על נאים, שניהל הגנתו, וככליו תקפו באכזריות לצד בן חמיש שנים, עד כדי כך שנשקרה סכנה לחיו במהלך האירוע, שלושה חודשים מאסר שירותה בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלוויים.

25. כן הפניה ל-ת"פ (שלום ת"א) 13-07-55868-18.3.2015 **מדינת ישראל נ' טורק** (2015) בו הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי שהוגדר "כלא פשוט", על יסוד הודהתו בכך שכלבו נשך קטין בן ארבע שנים וגרם לו חתכים בפנים, קרקעתו ובכך ידו, שהצהרכו תפירתם. נקבע מתחם ענישה הנע בין עונש צופה פני עתיד לבין מספר חודשים מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות ובמקרה קיצון - אף במאסר מאחרי סורג ובריח. על הנאשם נגזו שלושה חודשים, בדרך של עבודות שירות, בצד רכבי ענישה נלוויים.

26. בא-כח הנאשם הפנה למספר גזר דין בעניין נאים שהורשו בעבירה לפי סעיף 338(א)(6) לחוק:

א. ת"פ (שלום י-מ) 62615-07-18 **מדינת ישראל נ' קרווטוב** (15.11.2020): הנאשם, נתולת רישום פלילי, הורשעה על יסוד הודהתה בכך שכלבה, מזן בוקסר, נשר ילדה, כבת ארבע שנים ומחזה, בפניה וברגליה, וגרם לנזקים מסוימים שהצהרכו טיפול רפואי, לרבות תפירת פצעותיה. נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מוותנה לבין מספר חודשים חדשני שיכול וירוצו בעבודות שירות בצד רכבי ענישה נלוויים. על הנאשם נגزو שני חודשים מאסר על תנאי, בצד רכבי ענישה נלוויים.

ב. ת"פ (שלום כ"ס) 19-09-26315 **מדינת ישראל נ' רוזנפלד** (11.4.2022): הנאשם, נתול רישום פלילי,

הורשע על יסוד הودאתו בכר שכלבו, כלב מעורב, נשרILD, כבן שלוש שנים, בלחיו וגרם לפיצעה שהצהrica טיפול רפואי, לרבות הטרייה חתכי ותפирתם. נקבע מתחם ענישה שנע בין מסר על תנאי לצד צו לעבודות לטעלת הציבור לבין מספר חדשני מסר לרוכזו בעבודות שירות, הצד רכיבי ענישה נלוויים. על הנאשם נגזר עונש שבין רכיביו בעבודות לטעלת הציבור בהיקף של 180 שעות.

ג. ת"פ (שלום ת"א) 7828/06 **מדינת ישראל נ' שרון** (21.1.2009): הנאשם, נטול רישום פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בכר שכלבו נשר את המטלון, ליד שנת 1937, וגרם לפיצעות בעינו, בבטנו ובגפיו. על הנאשם נגזרו חמישה חדשני מסר על תנאי, הצד רכיבי ענישה נלוויים.

ד. ת"פ (שלום כ"ס) 1910/02 **מדינת ישראל נ' גבאי ואח'** (28.9.2004): הנאשם, בני זוג, בעל עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בכר שכלבו, זאב מעורב, גרם לפיצעת ילדה כבת 10 שנים ברגלה. לאחר קבלת תסוקיר שירות מב奸 בעניינים, ביטל בית המשפט הרשותם והשית עליהם עונש של 100 שעות בעבודות לטעלת הציבור, הצד רכיבי ענישה נלוויים.

ד. ת"פ (שלום נת') 20-03-31373 **מדינת ישראל נ' שילן** (12.10.2021): הנאשם, בעל עבר פלילי, נטול רלבנטיות לאירוע, הורשע לאחר שמיעת ראיות, בכר שכלבו, מן בוטריר, הנחשב לכלב מסוכן, נשר את המטלונת בבית החזה ובגפיים, וגרם לה לפצעים שתפירתם נדרשה. נקבע מתחם ענישה שנע בין מסר מותנה לבין 6 חדשני מסר בפועל שניtanן לרצות בעבודות שירות. על הנאשם נגזרו שלושה חדשני מסר מותנה הצד רכיבי ענישה נלוויים. ערעור הנאשם בבית המשפט המחוזי נדחה וכן גם בבקשת רשות שהגיש לבית המשפט העליון (ע"פ (מרכז) 16142-11-21 **שילן נ' מדינת ישראל** (22.2.2022); רע"פ 2509/22 שילן נ' מדינת ישראל (14.4.2022)).

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 2735/05 **מדינת ישראל נ' הרוש** (6.1.2008): הנאשם, נטול עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בכר שכלבו, מן רוטוילר, הנחשב לכלב מסוכן, נשר אישמה בירכה וגרם לה נזק חבלתי שדרש טיפול רפואי ומעקב. על הנאשם נגזרו שלושה חדשני מסר מותנה, הצד רכיבי ענישה נלוויים.

ו. ת"פ (שלום כ"ס) 2467/02 **מדינת ישראל נ' אודיסי** (17.8.2004): הנאשם, בעל עבר פלילי, שאף נשא בעונש מסר, הורשע, על יסוד הודהתו, בכר שכלבו, מן רוטוילר, הנחשב לכלב מסוכן, נשר בחזקה פעוטה כבת שניםים ברגלה, וגרם לה חתך עמוק. על הנאשם נגזרו שבעה חדשני מסר מותנה, הצד רכיבי ענישה נלוויים.

ז. ת"פ (שלום י-מ) 6020-07-מ.י **ענף תביעות מחוז שומרון ויהודה נ' נחמני** (9.12.2010): הנאשם הורשע, על יסוד הודהתו בכר שכלבו, מן אומסתף, הנחשב לכלב מסוכן, נשר ILD כבן 13 שנים וגרם לו נזק קל. בית המשפט דחה המלצת שירות המבחן לביטול הרשות הנאשם וגזר עליו מסר מותנה לתקופה של שישה חדשים, הצד רכיבי ענישה נלוויים.

ח. ת"פ (שלום י-מ) 4804/05 **מדינת ישראל נ' סימנטוב** (1.1.2006): הנאשם, נטול עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות, בכר שכלבו, מן רוטוילר, הנחשב לכלב מסוכן, הפיל ארצתה את המטלונת ונשכה ברגלה, נזק שהציריך אשפוזה לשם קבלת טיפול רפואי. על הנאשם נגזרו ארבעה חדשני מסר מותנה, הצד רכיבי ענישה נלוויים.

ט. ת"פ (שלום טב) 08-08-5750 **מדינת ישראל נ' טל** (26.3.2009): הנאשם, נתולת עבר פלילי, הורשעה על יסוד הודהתה בכר שכלבה, מסוג לברדור, הנחשב לכלב שאינו מסוכן, נשר פעוטה בת שנה וארבעה חדשנים בפניה וגרם לה חבלות של ממש. על הנאשם נגזרו חמישה חדשני מסר מותנה הצד רכיבי ענישה נלוויים.

י. ת"פ (ראש"ץ) 11-02-51414 **מדינת ישראל נ' סוקצוב מסלנס ואח'** (11.4.2011): הנאשם הורשעה על פי הודהתה, במסגרת הסדר טיעון, ונגזרו עליה חמישה חדשני מסר מותנה, הצד רכיבי ענישה נלוויים.

מתחם העונש ההולם שיש לקבוע בעניינו

27. כאשר מדובר באדם שהחזק כלב המוגדר כמסוכן, היה מודע לסכנה הנשכפת מכלבו, ולא נקט אמצעי זהירות שיש בהם למניע סכנה זו, וכיsher היקף הנזק שנגרם נרחב והשלכותיו ממושכות, בעת קביעה מתחם העונש ההולם, לא ניתן להסתפק בקביעת רף תחתון של מאסר מותנה בלבד.

28. בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו,omidת הפגיעה בהם, לנسبות הקשורות לביצוע העבירה כפי שתוארו לעיל ולמדיניות הענישה הנוגגת, **מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין עונש לתועלת הציבור, לתקופה משמעותית לבין מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, הצד מותנה, קנס, ופיזוי קרבן העבירה.**

גזרת עונשו הנאשם בתוך המתחם

29. בגיןת עונשו של הנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה.

30. הנאשם יליד פברואר 1969, כבן 53 שנים, אינו נשוי או אב לילדים.

31. העדר נטילת האחריות (סעיף 40א(4) לחוק): הנאשם לא לך אחריות על מעשיו, כאמור בהכרעת הדין אף הציג נרטיב עלילתי המטיל אשם על המתלוונת, ולפיו ננסכה על ידי(Cl)בתה היא, בחצריה. הנאשם לא הציע לפצחות את המתלוונת ולא פעל להטבת נזקה או לתקן תוצאות העבירה. הוא אף הבריח(Cl)בתה הרחק מידיו הרשות, בגין דין. כפי שציינתי בהכרעת הדין, גם על יסוד דבריו הנאשם עצמו, התרשם כי הוא אוחז בעמדות שאינן שגרתיות בוגוע לאופן בו וש להוגג בבעל חיים, סבור כי אין מקום לעקרם או לסרעם ובעל גישה מוקלה, שאינה הולמת ונסיון החיים והascal הישר, ואף עומדת בסתרה להוראות החוק, ולפיה לא נשקפת סכנה מכלבים, אף לא מ зан פיטבול (ראו פסקה 106 להכרעת הדין).

32. לגישה מוקשה זו, שאף עומדת ברקע ההתרכשות הטרగית מושא כתוב האישום, משקל לחובת הנאשם; היא מצטרפת לאי-הקפdetו על הוראות הדין הרלבנטיות שציבור מחזיקי הכלבים מחויב לעמוד בהן, לרבות השמת שילוט מתאים, עיקור הכלבים, וחיסכון והעברתם מזה לאחר, בכפוף לרישום מתאים (פסקאות 151-159 להכרעת הדין).

33. בטיעוניה לעונש, צינה ההגנה כי הנאשם סייע למתלוונת לאחר האירוע ואף הזעיק את כוחות הביטחון והחצלה. גם המתלוונת צינה כי הנאשם הגיע למקום, אך היא אינה זוכרת האם תחילת עליה אליה או קודם(Cl)בתה(Cl)בילה. במהלך חקירתה אף נתקבלה על ידי הסגנור לאשר כי אדם אחר, דני שמו, הוא שהגיע ראשון למקום; זהו השם המופיע בדוח הפעולה ת/3 כמודיע על האירוע. המתלוונת צינה כי הנאשם שאלה, פעמיים, מדוע היא צריכה להתקשר ל-א' (עמ' 31 לפרטוקול הדין). בנסיבות אלו אין מקום ליתן משקל משמעותי לנסיבות הנאים בצד המתלוונת עד חילוצה.

34. השלתת העונש על הנאשם: הנאשם אינו אדם צעיר ומצבו הכלכלי והבריאותי אינו טוב. במהלך הטיעונים לעונש הוגש מסמכים רפואיים המלמדים כי מצבו של הנאשם אינו שפיר, הוא מאובחן(Cl)ואה במחילות רבות, לרבות אסתמה, קוליטיס ובעיות לב, וכותזאה מפציעתו בתאונת דרכים סבל מכאבי גב ואף נזקן לקיובו שבר ברגלו. על מנת להיטיב כלפיו הנאשם נעזר לראשונה בקניביס רפואי. הנאשם אף היה נתון בתקופות אשפוז ממושכות. מחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם כשיר לבצען, אך(Cl)בגבלות.

הסגנור הציג אף פلت מטעם רשות האכיפה והגביה ולפיו לנאים חובות כספים ממשמעותם בהוצאה לפועל, בסך של כארבעה מיליון שקלים.

ק"י אם אפוא בסיס לקבעה כי עונש שיטול על הנאשם יפגע בו בשל נסיבותו הרפואיות ומצבו הכלכלי (סעיף 40א(1) לחוק).

.35 הנאשם נעדר רישום פלילי (סעיף 40יא(11) לחוק). הוא אף שירת שירות צבאי מלא.

.36 אשר לחולף הזמן (סעיף 40יא(10) לחוק): כתב האישום הוגש בחודש דצמבר 2018, כחצי שנה לאחר ביצוע העבירה המייחסת לו. הנאשם, בתחילת הדרך, לא התייצב לחילק מהדיונים שנקבעו בעניינו, ובמקרה אחד אף הוצאה נגדו צו הבאה. ביום 22.12.2020 הודה הנאשם בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון והדין נדחה ל-3 חודשים לשם קבלת חוות דעת מטעם הממונה על עובדות השירות. לאחר שנתבקשה, ונתΚבלה, חזרתו מהודאות, התנהל התקיק לפניהם, כאשר אחד הדיונים נדחה בשל מחדלי המאשימה (ראו החלטתי מיום 11.7.2020). גזר הדין ניתן לאחר פרק זמן לא מבוטל מאז ביצוע העבירה, למעלה מרבע שנים, ויש להתחשב בכך בעת גזירת העונש.

.37 בהכרעת הדין, חלקה הנושא כוורת זו, התייחסו לטענות ההגנה בדבר קיומם של מחדלי חקירה. קבעתי כי אין מדובר בטענות המשליכות על סוגיות אשמו של הנאשם ואינו מוצאת כי הן רלבנטיות אף לעונשו. אכן: "במקרים מסוימים, בהם נפגעו עקרונות הצדקה וההגינות המשפטית, קר shallow מעין הגנה "מן הצדקה", עשויים מחדלי חקירה להוות עילה להקללה בעונש" (ע"פ **5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (5.10.2011)). אלא שעוניינו אינם מתאים לaimoz קביעה כאמור. טענות הנאשם בהקשר זה נשקלו, ונדחו לוגוף. גם אם ניתן היה לבצע, במהלך החקירה, מספר פעולות, כגון נסיוון לאייתור הפטיש בו הלמה המתлонנת בכלבה או אי-בדיקות הרצואה, בהינתן התנהלות הנאשם עצמו וא-קיים נזק ממשי להגנתו, אין מדובר בפגיעה שיש בה על מנת להוביל להקללה בעונשו, על פי המבחנים הרלבנטיים שלעילו.

.38 על משקל הנתונים שפורטו, תוך מתן משקל ממשי לניסיונות האישיות והרפואיות של הנאשם, לעובדה כי זו לו הרשותו הראשונה ולחולף הזמן, יש למקם הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם.

.39 טענת הנאשם כי יש להשים על הנאשם מאסר מותנה אינה מתיישבת עם מתחם העונשה שנקבע, עם מיקום הנאשם במרכזו, ואני ממלאה אחראי עקרון המנחה שנקבע בסעיף 40ב לחוק בדבר היחס ההולם שבין חומרת העבירה ומידת האשם לבין סוג העונש ומידתו.

.40 בצד ההווארה המנחה בונגע לעקרון ההלימה, העבירה בה הורשע הנאשם, שמטרתה הסדרת התנהלות ציבוריות כלבים, ודאי כלבים המוגדרים מלכתחילה כמסוכנים, מצריכה שימת דגש גם על שיקולי הרתעה והכוונה. שיקולים אלה רלבנטיים לכלל הציבור (ראו ת"פ (שלום טב) 5750-08-08 **מדינת ישראל נ' טל** (23.6.2009); ת"פ (שלום י-מ) 43253-03-17 **מדינת ישראל נ' המבורגר** (13.11.2019)) ובפרט לנאים, וכן عمודותיו, אליו נדרשתי הן בהכרעת הדין ואף במסגרת זו, בונגע לאופן בו יש להחזיק כלבים ולנהוג בהם, להתנהלו עברה ולא-הקפdetו על הוראות הדין הרלבנטיות.

.41 בנוסף לתקופת מאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות, יש להשים על הנאשם נלוית, בדמות מאסר מותנה מרטייע, צופה פני עתיד, וקנס, רכיב עונשה שיש בו על מנת להכווין התנהגות עתידית. בא-כח הנאשם טען למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ואף הציג ממסמכים המלמדים על הקפ' חובותיו. יש להתחשב במצבם זה, גם נוכח הוראות סעיף 40ח לחוק, ובמקביל, אף לקבוע התcheinויות כספית, צופה פני עתיד.

.42 יש מקום אף להטלת פיצוי כספי ממשועות שישולם למחלוננת.

.43 סעיף 77 (א) לחוק קובע כי: "הורשע אדם, רשיי בית המשפט לח'יבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפחות לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו". הוראת חוק זו נעודה לסייע לקורבנות העבירה לקבל "סעד ראשוני", ובכל מקרה לחתת ביטוי לנזקים הממשיים שנגרמו. הערכת גובה הפיצוי תעsha על דרך האומדן, וקרבן העבירה אינו נדרש להוכיח בצוותה מדיקת, ועל יסוד ראיות, את נזקי. הפיצוי מותר בידי הנפגע אפשרות להיליך אזרחי נגרר אותו יכול לנוהל תוך יתרון דין וראיות על פי המנגנוןם ודיני הראיות שנקבעו בעניין (דנ"פ 5625/16 **אסר נ' טווק** (13.9.2017)).

.44 לנאים חובות רבים בהיקפים ממשועותים. אני ערלה לכך ובאמת, לעניין זה ניתן משקל בגובה הקנס. עם זאת, הקושי הכספי עבורי בתשלום הפיצוי אינו שיקול רלבנטי לעצם הטלתו, אף לא לגובהו: "מחמת אופיו ותכליתו עמוד 6

הازוחים של הפיizio, ובדומה לעניינים אחרים שבמשפט האזרחי, מוקד ההסתכלות איננו ביכולתו של הפויגע-העברית. המוקד הוא בעניינו של נפגע העבירה, בהכרה בפגיעה בו, ובהתבהה" (ע"פ 8449/17 פלוני ב' מדינת ישראל, פסקה 51 (16.6.2019)).

45. עיון בפסיכה, לרבות זו שהוצאה על ידי הצדדים, מעלה קיומה של מרעת רחבה מאוד במקרים לגובה הפיizio, בין מאות שקליםים, למספר אלפיים, וככל שהנזק שנגרם לקרוב העבירה חמור וניכר, אף פייזו בהיקפים משמעותיים יותר.

46. כך, בעניין **מורין (-מ) מוריין ב' מדינת ישראל** (ע"פ 18-01-73073 (15.10.2018)) דחה בית המשפט המחויז ערעור המערערת, שהורשעה, על יסוד הוודאותה, בכך שני כלהה מסווג פיטבול גרמו לפציעות המתלוננת לרבות חתכים וסימני נשicot, שנדרשו לתפרים. בהתייחסו לרכיב הפיזי בסך 18,000 ₪ שנקבע בערכאה הדינונית ציין בית המשפט: "לא מצאתי עילה להטעבות גם בגין הפגיעה שנפסק למתלוננת בגין דינו של בית משפט קמא צין בגין הדין את מכלול פגיעותיה של המתלוננת, כפי שפורטו בהצהרת נפגע עבירה שהוגשה לבית המשפט וגובו במסמכים רפואיים וארגוני הפסיכיה, בהן פגעה אסתטית ועצבית, וכן פגעה نفسית, המהווים מקור לכאב וסבל למתלוננת עד היום. לא מצאנו כי נפלת טעות בסכום". ראו גם בעניין **בן סימון** (ע"פ 16-08-59342 (ח' 6.10.2016)) במסגרתו נדחה ערעור אדם שחייב בפייזו בסך 25,000 ₪ לקטינה כבת 12 שנים. זאת, בשל נשicot כלבו, שאינו מוגדר ככלל מסוכן, שהובילו לאשפוזו למשך שבעה ימים, וזאת בסך 25,000 ₪. בעניין **סוקצוב מסלנס** שליליל נקבע פייזו בסך 20,000 ₪.

47. נזקיה של המתלוננת חמורים ומתמשכים, גם כוים; ועיון בתיעוד תМОנות רגלייה בסמוךaira לאירוע מזעزع את נימי הנפש. המתלוננת חוותה אירוע מבעית ומצמרר, בו הייתה נתונה בסכנות חיים ועמדה בכאבי כאב, ואף לאחריו נאלצה לעבר טיפולים רפואיים ממושכים, שלא היה בהם על מנת להסביר מצבה לקדמתו.

48. המתלוננת העידה לפני, פעמיים, על התמודדותה ועל הקשיים שהיא חוותה כתוצאה מתקייפתה האכזרית של הכלבה, לרבות פצעיה החיצוניים, שלא נעלמו, כפי שניתן לראות ב-ת/11, והפנימיים, הדורשים טיפול מڪצעי. אציון עוד, כי המתלוננת אוהבת כלבים, עדין, ואף עסקה באילופם, אך האירוע גרם לה לחוש מהם, וניכר כי עניין זה מסב לה צער.

49. חייה של המתלוננת, אשה צעירה, פורחת, על סף הצלחה מקצועית ופרסום, סטו ממסלולם ביום 22.6.2018. גם לאחר שנים, השלכות אותו יום עדין מלאות אותה. אך יש ליתן ביטוי מתאים, מתוך תקווה כי הפיזי שיקבע, יישלם, יסייע לה בהתמודדותה עם נזקי האירוע.

סוף דבר

50. הנאשם ישא בעונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** לתקופה של ארבעה חודשים, **שירותה בדרך של עבודות שירות**, בהתאם לחווית- דעתה הממונה על עבודות השירות, בבית החולים איכילוב ברחוב ויצמן 6 בתל-אביב. הנאשם יתציב בשלוותה מרכז (יחידת ברקאי ברמלה) ביום 24.10.2022 עד השעה 00:08. מובהר, כי הפרת הוראות הממונה או עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עשויים להביא להפקעת העבודות ולהמרתן בעונש מאסר של ממש.

ב. **חמשה חודשים מאסר על תנאי**, למשך שלוש שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

ג. **התחייבות בסך 5,000 ₪** להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יצהיר הנאשם על ההתחייבות - יאסר ל חמישה שנים.

. ד. **קנס בסך 700 ל' או שלושה ימי מאסר תמורה.** הקנס ישולם עד ליום 22.11.2022.

ה. **פייצוי** למתלוונת בסך 25,000 ל'. הפיצוי ישולם עד ליום 22.11.2022. המאשינה תזודה כי פרטי המתלוונת מצויים במציאות בית המשפט.

ניתן לשלם את הפיצוי והקנס כעבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביות קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדריכים הבאים: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, או www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592-2055000 או בטלפון 073-2055000; במזומנים בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב תוך 45 יום מיום

גזר הדין מותר בפרסום, למעט סעיף 6 בו, וזאת לשם מניעת פגעה בפרטיות המתלוונת.
המציאות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בנסיבות הצדדים.